

කිරිච්චි ජාතකය

තවද අසාධාරණ වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි අනදමාමිත් කෝසල රජු රජවන්නගෙන් පිළිදහසක් ලත් කථාව අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද,

මෙහි වර්ථමාන කථාව එකනිපාතයෙහි සිඟාල ජාතකයෙහි විස්තර වශයෙන් බස්නේය.

මෙහි බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජු රජකෙනෙකුත් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයෝ බ්‍රාහ්මණ ගමෙක කිරිච්චි නම් බමුණුව උපන්නාහ. එවිට පංචකාමයෙහි ආදීනව දක තාපසව වනයෙහි වාසය කරන්නාහ. එසමයෙහි කෝසල රජු රජවන් හා කැට්ව සේවාකම් කරන්නාහ. එසමයෙහි කෝසල රජු රජවන් හා කැට්ව සේවාකම් කරන්නටයයි කියා බරණැස් රජු රජුවෝ නික්ම සේවාකර්මයෙහි බිඳි ඉස්ලලු අත සේනාව බිඳි වල්වන්හ. රජු රජුවෝ එකලාව ඇතුළුවන් වල්වන්නාහු කිරිච්චි නම් තාපසයන් වසන්නාවූ පන්සලට වන්හ. ඒ තාපසයෝත් ඒ වෙලාවටම එලාවල සොයා ගියහ. රජු රජුවෝත් පන්සලට වැද පැන් පිපාස ඉවසාගත නොහී පැනක් බලන්නාහු තාපසයන් බොන පැන් ලිද දුටුහ. ඒ ලිද පැන් උකාගන්ට රැනක් කලයක් නොදක ඇතා බැඳි පොරොද්ද උනාලා ඇතා පයබැඳ ලිදට බැස ලිද ගැඹුරුහෙයින් පෙරලා ගොඩට අවුත් තමන්ගේ උතුරුසඵව ගැටගසා බැස තව ගැඹුරු හෙයින් සිතන්නාහු පැන් තත්තයෙන් මියන්නා බලාත් පැන් බී මියයාම යහපතැයි සිතා අතහැර ලිදට පැන පැන් බී පිපාස නිවාගෙන උඩට ගොඩනැග නොහී ලිදම සිටියාහ. ඒ වෙලාවට තාපසයෝ එතනට අවුත් සන්නාහ සන්නද්ධව සිටිනා ඇතා දක රජු රජුවන් වහන්සේ මෙතන ආ නියා වේදයි සිතා නැවත සිතන්නාහු ඇතා, සිටියේ රජු රජුවන් වහන්සේ මෙතන ආනියාවේදයි සිතා නැවත සිතන්නාහු ඇතා සිටියේ රජු රජුවන් වහන්සේ කොයිරෝහොයි සිතා බලන්නාහු ඇතා සම්පයට අවුත් ඇතා කම්පස් හෙයින් රජු රජුවන් වහන්සේ බල බලා ලිදගාවාම සිටියෝය. තාපසයෝ රජු රජුවන් නොදක්නාහු ලිද සම්පයට අවුත් ලිද ඇතුළෙහි සිටි රජු රජුවන් දක නොබවමැනවය රජු රජුවන් වහන්සැයි කියා ඉණක් වතුරුවා රජු රජුවන් ගොඩ නැගුහ. ගොඩනගා රජු රජුවන්ට එලා එල දී ඇතා සන්නාහ මුදා රජු රජුවන් ඇඟතෙල් කිරි හා දෙතුන් දවසක් රජු රජුවන් සතපා යවුහ. නුවරවාසින් රජු රජුවන් වහන්සේ මළබවත් නොදනුම්හ. නියමයක් දක විනා නුවරට නොවදුම්හයි කඳවුරුබැඳ නුවරින් පිටත උන්නාහු රජු රජුවෝ තාපසයන් වැඳ මාගේ නුවරට වැඩියමැනවයි කියා තමන්ගේ නුවරට ගියාහ, ඒ තාපසයෝත් මසක් පෝයකින් බරණැස් නුවරට ගොස් රජු රජුවන්ගේ මගුල් උයනේ සැතපී දෙවැනි දවස විටියේ හෙපිලිවෙලින් සිඟා රාජාංගනයට පැමිණියදා රජු රජුවෝ තාපසයන් වැඳ ඇඳිනගෙන සතරපසයෙන් සංග්‍රහ කරන්ට වන්හ. ඒ දක බොහෝ අමාත්‍යයෝත් රජු රජුවන් වහන්සේ විසින් මේ තාපසයන්ට කරණ සංග්‍රහ සේවකයකුට කරණ සේක් වීනම් කොතෙක් රාජ්ජය කටයුතුකොට නොකියද්දැයි කියා එක් දවසක් යුවරජු රජුවන් හා මුදලිවරුන් රජු රජුවන් වහන්සේට අවුත් කියන්නාහු මේ කිරිච්චි නම් තාපසයන් වහන්සේ මෙලෙස උපස්ථාන කරන්ට ගුරුකමක් නැත යහඑකමක් නැත මිත්‍ර කමක් නැත බන්දු කමක් නැත. උන් වහන්සේ අතින් උගත් ශාස්ත්‍රයෙකුත් නැත. කුමක් නිසා උපස්ථාන කරණ සේක්දැයි කීහ. එවිට රජු රජුවෝ පුත්‍ර යුවරජු රජුවෙහි මා බිඳි වල්වැඳ ගියදා මේ තාපසයන්ගේ ලිදහුණුගමනේ මේ තාපසයන් නිසා මාගේ ජීවිතය රැකුනේය. මා මේ රාජ්ජයට පැමිණියේත් ඒ නිසාමය, එසේ හෙයින් මේ තාපසයෝ මට මහ උපකාරීය, මුත් මට කළ උපකාරයට රාජ්ජය දුන්නත් ඒ උපකාරයට සමාන නොවෙයි. ඒසේ වීනම් තොප ඇමත් මාලද්දේ මේ තාපසයන් නිසාය. තොප ඇම විසිනුත් තාපසයන්ට සංග්‍රහකරන්ට උවමැනවයි කිය කීහ. ඒ තාපසයෝත් රජු රජුවන්ගෙන් සිව්පස ලැබ එහිම වාසයකොට පංචාහිඤා අෂ්ටසමාපත්ති උපදවා උපන්නාවූ ධ්‍යානයෙන් බඹලොව ගියාහ. එකියන රජු රජුවෝත් දානාදී කුසල් කොට දෙවිලොක ගියාහයි වදාරා මේ කිරිච්චි ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි රජු රජුවෝ නම් ආනන්ද ස්ථවිරිය. කිරිච්චි තාපසව උපන්නෙම් බුදු වූ මම්ම යයි දක්වා වදාළසේකි.